

b) wodociągów, kanalizacji i ciepłej wody w zakresie doboru urządzeń i przyborów sanitarnych oraz wyboru punktów i parametrów ciepłej wody zależnie od jej przeznaczenia.

3. Nie podlegają opiniowaniu przez rzeczoznawców:

- 1) lokalizacja szczegółowa inwestycji,
- 2) zagadnienie gospodarki wodno-ściekowej obiektów projektowanych na terenach nie uzbrojonych, tj. lokalne urządzenia źródeł zaopatrzenia w wodę oraz lokalne urządzenia do unieszkodliwiania nieczystości, z wyjątkiem oceny:
 - a) prawidłowości położenia tych urządzeń w stosunku do innych obiektów znajdujących się na działce,
 - b) urządzeń szczególnych do gromadzenia ścieków usuwanych okresowo środkami transportowymi oraz
 - c) urządzeń do mechanicznego oczyszczania ścieków,
- 3) oddziaływanie projektowanej inwestycji na stopień zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego,
- 4) projekty obiektów zawartych w wykazie ustalonym przez Głównego Inspektora Sanitarnego na podstawie § 6 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 30 maja 1967 r. w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymagań sanitarno-higienicznych (Monitor Polski Nr 37, poz. 178).

§ 2. 1. Opiniowanie projektu (§ 1) powinno być dokonywane w czasie opracowywania dokumentacji inwestycji.

2. Dokumentacja inwestycji powinna być opiniowana przez rzeczoznawcę do spraw sanitarno-higienicznych w stadium projektu wstępnego, a w razie opracowania projektu jednostadiowego — w stadium projektu technicznego inwestycji.

§ 3. Do projektów przekazywanych rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych w celu zaopiniowania powinny być dołączone dokumenty stwierdzające uzgodnienie:

- 1) lokalizacji szczegółowej inwestycji — z właściwym państwowym inspektorem sanitarnym oraz — w zależności od rodzaju zakładu — ponadto z organem do spraw ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem;
- 2) projektu urządzeń lokalnych związanych z poborem i uzdatnianiem wody do picia — z właściwym terenowo państwowym inspektorem sanitarnym;
- 3) projektu wentylacji i kotłowni, w zakresie wpływu emisji zanieczyszczeń odprowadzanych do powietrza atmo-

sferycznego oraz oddziaływania projektowanej inwestycji na stopień zanieczyszczenia powietrza — z organem do spraw ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem.

§ 4. Podstawę do zaopiniowania projektów wewnętrznych instalacji sanitarnych stanowi uzgodniona część technologiczna i budowlana projektu inwestycji.

§ 5. Nie uwzględnione zalecenia, wydane w czasie opiniowania projektu, rzeczoznawca do spraw sanitarno-higienicznych zamieszcza jako zastrzeżenia w formie klauzuli (opinii) dotyczącej przedstawionego mu projektu.

§ 6. Biuro projektów może uznać zastrzeżenia rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych za nieuzasadnione i wystąpić do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego (państwowego inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa) o rozstrzygnięcie sprawy.

§ 7. Zaopiniowany projekt zaopatrzuje się w klauzulę uzgodnienia, która powinna być umieszczona na odbitce podstawowego rzutu obiektu. Klauzulę uzgodnienia zamieszcza się na trzech egzemplarzach dokumentacji.

§ 8. 1. Rzeczoznawca obowiązany jest prowadzić ewidencję opiniowanych projektów w „Książce ewidencji opiniowanych projektów”, zawierającej następujące pozycje:

- 1) liczba dziennika,
- 2) kolejny numer opinii,
- 3) tytuł dokumentacji,
- 4) nazwa obiektu (jeżeli inwestycja obejmuje szereg obiektów),
- 5) określenie województwa,
- 6) autor i generalny projektant,
- 7) stadium dokumentacji,
- 8) branża,
- 9) data wpływu dokumentacji,
- 10) data wydania opinii,
- 11) rodzaj opinii,
- 12) zalecenia wydane w czasie opiniowania projektu,
- 13) uwagi.

2. Ponadto do obowiązków rzeczoznawcy należy branie udziału w naradach i kursach szkoleniowych, organizowanych przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej w celu bieżącego zaznajomienia się z określonymi przez Głównego Inspektora Sanitarnego kierunkami opiniowania dokumentacji inwestycji.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

78

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 12 stycznia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 26 lipca 1966 r. w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 39, poz. 197) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:
„w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów oraz usług (robót)

przemysłowych, wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej”;

- 2) dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Zasady określania elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów stosuje się odpowiednio przy ustalaniu cen usług (robót) o charakterze przemysłowym, wykonywanych na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.”;

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz